

veškeré audio si natočíme a zeditujeme sami, proto nejsou ve scénáři zapsané časy

- **Podíval jste se někdy jako za totality do nějakých západních anglicky mluvících zemí?**
- **No tak to samozřejmě jak tušíš na to odpovím, že to byla utopie, jo, hehe ..**
reverb* *echo
- ***hudba***

Školy se liší od země k zemi a od města k městu. Existuje spousta způsobů edukace. Od začátků školství se tyhle způsoby pochopitelně měnily a každá doba a režim pro ně měla své preference. Některé vyspělejší země vidí školu jako prostředek k opravdové edukaci jejich nejmladších generací, avšak jiné skrze ni praktikují různé formy manipulace. V Česku bylo školství za doby komunismu velice omezováno.

- **Tohle prostředí tam bylo jaksi liberální no ale cestovat o nějakých stipendiích to nepřicházelo v úvahu, to prostě vůbec.**

Co mohlo vést k protirežimnímu názoru bylo ve výuce silně potlačeno či z ní úplně odebráno a naopak komunistické idey byly neustále propagovány. Učitelé byli nuceni výuku i proti své vůli upravit podle myšlenek režimu a pokud tak neučinili, byli z práce vytlačeni. Vyjma učitelů dějepisu, češtiny a občanské výchovy to silně zasáhlo také učitele angličtiny, kteří museli svůj výklad zejména o povaze západních zemí podstatně změnit. Referencí na tyto změny mohou být staré, normalizační učebnice anglického jazyka, které často uvádí mylné či nekompletní informace. Viz rozhovory popisující "úžasnost a benefity komunistického režimu oproti západním státům". Pro příklad v učebnici *angličtina pro 2. ročník středních škol – nakladatelství SPN*.

Na gymnáziu v Klatovech se učilo přesně podle takových. Pan Chvojka měl jako jediný angličtinář na gymnáziu o trochu volnější ruku.

- **Samozřejmě ve škole jsem nemohl nikde říkat, že jo, Spojený státy, no to je úžasná země, že jo, tam určitě někdy pojedete a teď si něco řeknem a amerických prezidentech třeba. To bych se mohl druhý den sbalit a jít si hledat jiný zaměstnání.**
No ale co jsem mohl říkat, když se bral systém Spojených států, ten vládní že jo, když se tam mluvilo o sněmovně reprezentantů, o senátu, roli prezidenta a tak dál.. tak jsem mohl říct *no komunistická strana ta ve sněmovně Spojených států nikdy zastoupení neměla.*

Nemohl pochopitelně proti režimu otevřeně protestovat, ale nebyl nucen svůj výklad prokládat manipulativní propagandou. Sám naopak rád četl západní literaturu a prodemokratické novinové publikace.

- **Vím, že na stánku tehdy bylo možný sehnat anglický noviny. Byly to noviny, který se jmenovaly Morning Star, tedy Jitřenka, že jo, byl to oficiální tiskovej orgán britský komunistický strany. To jsem si tady ve škole objednal, škola mi to platila, ono to nebylo drahý a do školy to chodilo. Ale jak běžel čas, cenzura**

začala přituhovat a ti český cenzoři v těch novinách to prostě začernili, některý čísla člověk prostě nedostal a pak to prostě přestalo chodit.

Často i na svých hodinách hrával se svou kytarou americké písně. Svým způsobem vyučování vzbudil zájem o anglický jazyk natolik, že vyučil celou generaci učitelů, kteří dodnes učí na klatovském gymnáziu i přes všechnu propagandu v učebnicích a protizápadní vedení školy. Nebyl to však jen pohled na země Západu, který byl do jisté míry měněn, byl to i historický výklad, který záměrně vyzdvihoval osobnosti socialismu a měnil historické události ve vlastní prospěch. Kromě poupraveného učiva museli všichni učitelé podepsat Antichartu a tím otevřeně podpořit komunistickou stranu, avšak panu Chvojkovi se podařilo této listině vyhnout. Kvůli vedení školy si musel i přes svou volnější metodu vyučování pořád dávat pozor, co říká, aby neměl problémy, které v tu dobu vedly v lepším případě k vyhození z práce. V dnešní době existují země, kde je školství pořád na stejné úrovni jako u nás za minulého režimu a učitelé musí neustále vyučovat děti lži a polopravdy.

- *úryvky z upraveného sestřihu nahrávky pro paní Protivovou*